

2013. július 2., kedd

P7_TA(2013)0300

Kék növekedés – A fenntartható növekedés előmozdítása az EU tengeri, tengeri szállítási és idegenforgalmi ágazatban

Az Európai Parlament 2013. július 2-i állásfoglalása a kék növekedésről – a fenntartható fejlődés javításáról az Unióban a tengerészeti, a tengeri közlekedési és a turisztikai ágazaton belül (2012/2297(INI))

(2016/C 075/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a „Kék növekedés – A fenntartható tengergazdálkodási és tengergazdasági növekedés lehetőségei” című, 2012. szeptember 13-i bizottsági közleményre (COM(2012)0494),
- tekintettel az uniós integrált tengerpolitika terén elért eredményekről szóló 2012. szeptember 11-i bizottsági jelentésre (COM(2012)0491) és az azt kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2012)0255),
- tekintettel a növekedést és foglalkoztatást célzó tengerészeti és tengerhasznosítási menetrendről szóló 2012. október 8-i limassoli nyilatkozatra,
- tekintettel az ENSZ Tengerjogi Egyezményére, amely 1994. november 16-án lépett hatályba,
- tekintettel a tengeri területrendezés és az integrált partiövezet-gazdálkodás keretének létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatra (COM(2013)0133),
- tekintettel a tengeri hulladékkal kapcsolatos európai uniós szakpolitikák, jogszabályok és kezdeményezések áttekintéséről szóló 2012. október 31-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2012)0365),
- tekintettel „A tengerekkel kapcsolatos tudás 2020: a tengerfenék feltérképezésétől az óceán-előrejelzésig” című, 2012. augusztus 29-i bizottsági zöld könyvre (COM(2012)0473),
- tekintettel az „Útiterv az egységes európai közlekedési térség megvalósításához – Úton egy versenyképes és erőforrás-hatékony közlekedési rendszer felé” című, 2011. március 28-i bizottsági fehér könyvre (COM(2011)0144),
- tekintettel az „Európa, a világ első számú turisztikai célpontja – az európai turizmus új politikai kerete” című, 2010. június 30-i bizottsági közleményre (COM(2010)0352),
- tekintettel a „Közlemény és cselekvési terv a korlátok nélküli európai tengeri szállítási térség létrehozása céljából” című, 2009. január 21-i bizottsági közleményre (COM(2009)0010),
- tekintettel „Az Európai Unió integrált tengerpolitikája” című, 2007. október 10-i bizottsági közleményre (COM(2007)0575),
- tekintettel „Az Európai Unió jövőbeni tengerpolitikája felé: európai elképzelések az óceánok és a tengerek jövőjéről” című, 2006. június 7-i bizottsági zöld könyvre (COM(2006)0275),
- tekintettel az Európáról, a világ első számú idegenforgalmi célpontjáról – az európai turizmus új politikai keretéről szóló 2011. szeptember 27-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az integrált tengerpolitikáról (IMP) – az elért eredmények értékeléséről és az új kihívásokról szóló 2010. október 21-i állásfoglalására ⁽²⁾,

⁽¹⁾ HL C 56. E, 2013.2.26., 41. o.

⁽²⁾ HL C 70. E, 2012.3.8., 70. o.

2013. július 2., kedd

- tekintettel az Európai Unió 2018-ig terjedő időszakra szóló tengeri szállítási politikájára vonatkozó javaslatokról és stratégiai célkitűzésekről szóló 2010. május 5-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a turizmus part menti régiókra gyakorolt hatásának regionális fejlesztési szempontjairól szóló 2008. december 16-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Unió integrált tengerpolitikájáról szóló 2008. május 20-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel „Az Európai Unió jövőbeni tengerpolitikája felé: európai elképzelések az óceánok és a tengerek jövőjéről” című 2007. július 12-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a „Kék növekedés – A fenntartható tengergazdálkodási és tengergazdasági növekedés lehetőségei” című, az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett bizottsági közleményről szóló 2013. március 20-i véleményére,
 - tekintettel a Régiók Bizottságnak a „Kék növekedés – A fenntartható tengergazdálkodási és tengergazdasági növekedés lehetőségei” című közleményről szóló 2013. január 31-i véleményére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság jelentésére és a Regionális Fejlesztési Bizottság és a Halászati Bizottság véleményére (A7-0209/2013),
- A. mivel a Föld területének több mint 70 %-át óceánok és tengerek borítják, amelyek alapvető fontosságú szerepet játszanak az Unió előtt álló hosszú távú kihívások, például az éghajlatváltozás és a globális versenyképesség kezelésében;
- B. mivel az Unióban hat jelentősebb partvidéki övezet található (az Atlanti-óceán, az Északi-tenger, a Balti-tenger, a Fekete-tenger, a Földközi-tenger és a legkülső régiók), amelyek területi erőforrásaikat és a területükön folytatott tevékenységek típusait tekintve különböznek egymástól;
- C. mivel Európa lakosságának mintegy fele a 89 000 kilométer hosszú európai partvonal mentén él, és ezért a helyi és regionális hatóságoknak a közpolitikák végrehajtása során figyelembe kell venniük e demográfiai nyomást;
- D. mivel a technológiai fejlődés, valamint a fenntartható növekedés új forrásainak kutatása nyomán 2020-ig várhatóan akár 590 milliárd euróra is növekedhet a tengergazdaság, összesen 7 millió munkahelyet biztosítva;
- E. mivel az emberi tevékenység várható növekedése sérülékeny tengeri környezetben fog végbemenni, ahol a tengeri élőhelyeknek csak 10 %-a, a tengeri fajoknak pedig mindössze 2 %-a egészséges, ami jól mutatja, hogy a tengergazdasági tevékenységek nem áshatják alá a tengeri fenntarthatóságot;
- F. mivel a természeti és a humántőkébe való befektetések elengedhetetlenek ahhoz, hogy szembenézzünk a jelenlegi kihívásokkal, köztük is elsősorban azzal, hogy biztosítani kell az emberi tevékenységek gazdasági és társadalmi fenntarthatóságát, gondoskodni kell a környezetvédelmi szempontból megfelelő körülményekről, valamint alkalmazkodni kell az éghajlatváltozáshoz a tengerparti erózió és a tengerek elsavasodása elleni küzdelem, illetve a biológiai sokféleség megőrzése céljából, figyelembe véve, hogy a fenntartható és versenyképes kék gazdaság kialakításához nélkülözhetetlenek az egészséges és termékeny ökoszisztémák;

⁽¹⁾ HL C 81. E, 2011.3.15., 10. o.

⁽²⁾ HL C 45. E, 2010.2.23., 1. o.

⁽³⁾ HL C 279. E, 2009.11.19., 30. o.

⁽⁴⁾ HL C 175. E, 2008.7.10., 531. o.

2013. július 2., kedd

- G. mivel a kék növekedés kiemelt területei által a környezetre gyakorolt hatások mértéke és hatóköre – a tengeri ökoszisztémák rendkívüli összetettségével kapcsolatos korlátozott ismereteinkre tekintettel – nagymértékben bizonytalan, és e hatások potenciálisan károsak is lehetnek, és ezért a vonatkozó döntéshozatal az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 191. cikkének (2) bekezdésében foglalt elővigyázatosság elvének kell vezérelnie;
- H. mivel a tengerparti és tengeri politikát – többek között az Európa 2020 stratégiában meghatározott célkitűzések elérése érdekében is – be kell illeszteni a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó általános programozási keretbe;
- I. mivel a partvidéki területek és szigetek intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésére irányuló célkitűzést az e területekre jellemző rendszerszintű és strukturális hátrányok alapos elemzésével kell alátámasztani;
- J. mivel az Unió szigeteinek az EU más partvidéki területeinél jelentősen magasabb tengeri közlekedési költségeket kell viselniük;
- K. mivel a turizmus szezonális jellege rendkívül hátrányosan érinti a partvidéki területek és szigetek fejlődését, és mivel ad hoc stratégiát kell kidolgozni a jelenség elleni fellépés érdekében;
- L. mivel a makroregionális stratégiákat össze kell hangolni az Európai Unió területén található tengeri medencékre vonatkozó cselekvési tervekkel;
- M. mivel e jelentés képezi a Parlamentnek a kék növekedés előmozdítását célzó ütemtervét;

Általános keret

1. üdvözlöi a Bizottság kék növekedésről szóló közleményét, amely az Európa 2020 stratégia tengeri dimenzióját alkotja, és egyértelműen jelzi a tengeri gazdaságban rejlő lehetőségeket az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés és a foglalkoztatási lehetőségek megteremtése tekintetében;
2. üdvözlöi az uniós integrált tengerpolitika terén elért eredményekről szóló bizottsági jelentést; ismételten kifejezi az integrált tengerpolitika iránti támogatását, valamint hangsúlyozza, hogy e politika végrehajtása továbbra is a kék növekedés előmozdításának elsődleges eszköze;
3. elismeri, hogy a tengerek és óceánok egyre fontosabb szerepet fognak játszani a jövőben a globális gazdasági növekedésben; úgy véli, hogy a „kék növekedés” stratégiája az integrált tengerpolitika részeként elő fogja segíteni a szinergiák és az összehangolt politikák kialakulását, így európai hozzáadott értéket teremt, és új munkahelyek létrejöttéhez járul hozzá a tengeri ágazatban;
4. úgy véli, hogy az uniós tengeri gazdasági ágazatok globális piacon belüli versenyképességének fellendítéséhez a helyi, regionális, nemzeti és európai hatóságoknak – például tengeri területrendezési rendszerek létrehozása, az infrastruktúra fejlesztése, a szakmai készségek hozzáférhetővé tétele és finanszírozás biztosítása révén – meg kell teremteniük a fenntartható növekedéshez szükséges feltételeket; hangsúlyozza, hogy egy külön uniós platform létrehozásával biztosítani kell az információknak és a bevált gyakorlatoknak a különböző szintű állami hatóságok közötti megosztását;
5. megjegyzi, hogy a megfelelő finanszírozás megszerzése kihívást fog jelenteni a kék növekedés ágazataiban működő kis- és középvállalkozások (kkv-k) számára, és ezért üdvözlöi az olyan kezdeményezéseket, mint a kockázatitőke-alapokkal kapcsolatos új uniós szabályozás, amely megkönnyíti a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférését;
6. úgy véli, hogy az állami beruházások tagállamokban tapasztalható visszafogása idején elengedhetetlen, hogy a fejlesztési politikák és mindenekelőtt a nagy költségekkel járó, például közlekedési, energiaipari és távközlési infrastruktúra-fejlesztési projektek megfelelő finanszírozásban részesüljenek a 2014 és 2020 közötti programozási időszakban és azon túl; felhívja a tagállamokat, hogy a rendelkezésükre álló forrásokból fordítsanak pénzügyi eszközöket és európai finanszírozást a kék gazdaságot célzó projektekre;
7. hangsúlyozza, hogy – különösen a következő, 2014 és 2020 közötti többéves pénzügyi keretben – kellő figyelmet kell fordítani a nagy költségekkel járó projektek vállalása tekintetében fokozott nehézségekkel szembesülő, mentőcsomagban részesített országok egyedi szükségleteire, valamint a legkülső és szigeti régiókéira, amelyek távoli fekvésük és természeti adottságaik miatt strukturális korlátokkal néznek szembe;

2013. július 2., kedd

8. tudomásul veszi a különböző területeket – különösen a szigeteket, azok közül is elsősorban a földközi-tengeri térségben fekvő és különösen a szárazföldtől jelentős távolságra található szigeteket – sújtó gazdasági válsághelyzetet és társadalmi nehézségeket; rámutat, hogy a szigetek az egységes piachoz viszonyított periferikus helyzetükből adódóan gazdasági és ipari stagnálással, valamint elnéptelenedéssel küzdenek, és e problémák megoldása érdekében az uniós intézményeknek konkrét intézkedéseket kell hozniuk; ezért felszólítja a Bizottságot, hogy vegye fontolóra vámszabad területek létesítését, amelyek – az adóterhek mérséklése és a közvetlen külföldi befektetések vonzása révén – alkalmasak a szigeti régiókat sújtó recessziós spirál mérséklésére és e területek növekedésének és fejlődésének az elősegítésére;

9. hangsúlyozza, hogy a tengermedence-stratégiák fontos szerepet játszanak a regionális fejlődés megerősítése, a gazdasági, területi és társadalmi kohézió fokozása, az európai gazdaság újjáélesztése, az inkluzív kék növekedés ösztönzése, a munkahelyteremtés, valamint a tengeri és part menti területek biológiai sokféleségének védelme szempontjából; kéri e stratégiák jelenlegi és jövőbeli makroregionális stratégiákkal összekapcsolva történő hatékony kibontakoztatását az összes európai tengermedence vonatkozásában, valamint megfelelő uniós és egyéb pénzügyi és igazgatási források rendelkezésre bocsátását a végrehajtásuk érdekében; úgy véli, hogy erősíteni kell a régiók tengermedence-stratégiák kidolgozásában betöltött szerepét; e tekintetben elismeri, hogy a területi és a határokon átnyúló együttműködés hozzájárul a tengerparti és tengeri régiókat sújtó problémák kezeléséhez;

10. üdvözli az EU balti-tengeri és atlanti régiókra vonatkozó stratégiája végrehajtásában elért eredményeket, és megismétli a Bizottsághoz intézett, a Fekete-tenger térségére vonatkozó uniós stratégia kidolgozására vonatkozó felhívását;

11. felszólítja az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy nyújtsanak határozottabb támogatást a regionális és határokon átnyúló tengeri klaszterek létrehozásához; kitart amellett, hogy e klaszterek kiválósági központként stratégiai fontosságúak a kék növekedéshez kapcsolódó gazdasági tevékenységek szempontjából; véleménye szerint e klaszterek fejlesztése serkenti az ismeretek és a bevált gyakorlatok megosztását és a kék gazdaság ágazatai közötti szinergiák megteremtését, valamint vonzerőt jelent a befektetések szempontjából;

12. rámutat a gazdasági növekedés és az éghajlatváltozás közötti szerves kapcsolatokra, és hangsúlyozza, hogy valamennyi tengeri tevékenységnek összhangban kell állnia az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást célzó uniós stratégiával, hozzájárulva ezzel az éghajlatváltozás hatásaival szemben ellenállóképesebb Európa megteremtéséhez;

13. különösen hangsúlyozza, hogy a kék növekedéshez kapcsolódó fokozott gazdasági tevékenység nem válhat a – rendkívül érzékeny és az éghajlatváltozás következményeit az elsők között elszenvető – tengeri és part menti ökoszisztémák kárára; rámutat, hogy a kék növekedésnek összeegyeztethetőnek kell lennie a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv környezetvédelmi célkitűzéseivel és ökoszisztéma-alapú megközelítésével, valamint a stratégiai környezeti vizsgálatról szóló irányelvvvel, továbbá emlékeztet arra, hogy bizonytalanság esetén alkalmazni kell az elővigyázatosság elvét; hangsúlyozza, hogy a kék növekedéshez kapcsolódó összes gazdasági tevékenységnek biztosítania kell a tengeri környezet biztonságát és védelmét;

14. aggodalommal tekint a tengeri hulladék minden európai tengermedencében tapasztalható környezeti hatására, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy összpontosítsanak a vonatkozó uniós irányelvek – köztük a hulladékgazdálkodásról, a hajókon keletkező hulladék fogadására alkalmas kikötői létesítményekről, a vízminőségről és a tengervédelmi stratégiáról szóló irányelv – teljes körű végrehajtására és érvényesítésére;

15. hangsúlyozza, hogy minden tengeri tevékenységet, beleértve azokat is, amelyek az integrált tengerpolitika keretén belül történnek, az ENSZ Tengerjogi Egyezményével összhangban kell megvalósítani; hangsúlyozza az Unión belüli közös megközelítés szükségességét a természeti kincsek kutatása, kiaknázása, megőrzése és kezelése tekintetében, hogy ezzel biztosítani lehessen a kizárólagos gazdasági övezetek hatékony és biztonságos körülhatárolását az EU tagállamai és harmadik országok között, a nemzetközi jognak megfelelően;

16. e tekintetben hangsúlyozza, hogy a tengeri övezetekben a befektetés szempontjából érdekelt szereplők számára jogbiztonságot kell teremteni, és támogatja azokat a friss ösztönzőket, amelyek rendelkezése, hogy serkentsék a tagállamok kizárólagos gazdasági övezeteinek hasznosítását;

Tengeri területfejlesztés és a tengerparti övezetek integrált kezelése

17. üdvözli a Bizottság jogalkotási javaslatát a tengeri területfejlesztésre és a tengerparti övezetek integrált kezelésére vonatkozóan, mivel ezekre az intézkedésekre szükség van a növekvő számú tengeri és tengerparti tevékenység kezeléséhez és a tengeri környezet védelméhez, a tevékenységek egymással való harmonikus megférésének biztosításához és a tengerparti és tengeri területek hasznosításával kapcsolatos konfliktusok elkerüléséhez; véleménye szerint ennek keretében a tengerparton és a tengeren folytatott emberi tevékenységek irányítása tekintetében az ökoszisztéma-alapú megközelítést kell előnyben részesíteni;

2013. július 2., kedd

18. nyugtázza, hogy a tengeri területfejlesztés várhatóan csökkenti a vállalkozások költségeit és javítja a befektetési környezetet, a tengerparti övezetek integrált kezelése pedig elősegíti a tengerparti övezeten belüli tevékenységek koordinálását, és általános javulást hoz az övezet irányítása terén;

19. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak a bevált gyakorlatok terjesztéséről és az e területen végrehajtott előkészítő intézkedések tanulságainak levonásáról, mivel jelentős különbségek állnak fenn a tagállamok között a tengeri és tengerparti területek kezelésére irányuló rendszerek kialakítása terén; véleménye szerint ugyanakkor testre szabott megközelítésre van szükség, hogy a tagállamoknak a tengeri és tengerparti területrendezésre vonatkozó uniós iránymutatások végrehajtásakor lehetőségük legyen a helyi sajátosságok és szükségletek figyelembevételére, együttműködésben a helyi hatóságokkal;

20. véleménye szerint a területrendezés során meg kell erősíteni a szárazföld és a tenger közötti csatlakozási pontokat, ezzel biztosítva az emberi tevékenységek és az ellátási lánc folytonosságát, valamint a tengerparti területek és a hátszagaik közötti összekapcsolódást; véleménye szerint ez elősegíti annak megelőzését, hogy a tengerpartokra mint határra tekintsenek;

21. hangsúlyozza, hogy a tengeri tevékenységekkel és környezetükkel kapcsolatos tudományos ismeretek hiányosságai akadályt jelentenek a területfejlesztés tekintetében, és rámutat „A tengerekkel kapcsolatos tudás 2020” kezdeményezés és annak konkrét célkitűzései – például az európai tengerfenékek 2020-ig történő feltérképezése – jelentőségére; úgy véli, hogy a tengerfenék feltérképezésének egységes formában kell megvalósulnia, hogy a különböző érdekelt európai szervezetek – így például a kutatóközpontok, az egyetemek vagy a közintézmények – hozzáférhessenek az információkhoz;

22. sürgeti a Bizottságot, hogy segítse a tagállamokat a hajótörést szenvedett hajók és a tenger alatti régészeti lelőhelyek felkutatására és feltérképezésére irányuló tervek elindításában, mivel ezek is részét képezik az Unió történelmi és kulturális örökségének; hangsúlyozza, hogy elő kell segíteni e lelőhelyek megismerését és tanulmányozását, valamint hozzá kell járulni e területek kifosztásának megelőzéséhez, ezáltal lehetővé téve megfelelő megőrzésüket;

Tengerészeti szaktudás és foglalkoztatás

23. úgy véli, hogy a kék gazdaságon belüli foglalkoztatottság 2020-ig összességében meghaladhatja a becslések szerinti 7 millió munkahelyet, ha azt olyan képzési politikák segítik, amelyek célja, hogy megfelelő készségekkel és tapasztalattal rendelkező mobil munkaerő álljon rendelkezésre;

24. megismétli az egészségügyi, biztonsági és munkakörülmények jelentős javítására irányuló felhívását a tengerészeti szakmák terén; buzdítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák az e területen tett erőfeszítéseiket a szakmai pályafutás biztonságának, valamint a kék gazdasághoz és a kapcsolódó ágazatokhoz kötődő szakmák vonzerejének javítása érdekében;

25. hangsúlyozza, hogy megfelelő eszközök révén javítani kell a tengerészek munkakörülményeit, az uniós jog részévé kell tenni az ILO tengerészeti munkaügyi egyezményét, továbbá javaslatokat kell tenni a tengerészek képesítésére és képzésére irányuló programra, különös tekintettel a – többek között harmadik országból érkező – fiatalok felvételére;

26. felhívja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon figyelmesen és támogassa az annak értékelésére irányuló regionális szintű erőfeszítéseket, hogy mely készségekre és szakmákra lesz kereslet a kék gazdasági ágazatokban, valamint biztosítsa, hogy az uniós „készségkörképhez” hasonló kezdeményezések tükrözzék a kék gazdaság igényeit;

27. fontosnak tartja, hogy a Bizottság – a tagállamokkal együttműködésben – dolgozzon ki olyan cselekvési tervet, amely támogatja és így a polgárok számára vonzóbbá teszi a kék gazdasághoz közvetlenül vagy közvetetten kapcsolódó foglalkozásokat;

28. felhívja a Bizottságot, hogy az Erasmus mintájára mozdítson elő kezdeményezéseket – például egy egyetemi hallgatók, tanárok és fiatal szakemberek cseréjére irányuló többéves fellépést – a munkavállalók gazdasági ágazatok és tagállamok közötti mobilitásának ösztönzésére; támogatja a vállalkozások és a képzést nyújtók közötti együttműködést annak érdekében, hogy felkészítsék a végzett hallgatókat az új területeken történő elhelyezkedésre;

2013. július 2., kedd

29. felhívja a Bizottságot, hogy működjön együtt a tengeri gazdasági ágazat és a képzést nyújtók képviselőivel a „foglalkoztatással és készségekkel foglalkozó európai ágazati tanácsok” létrehozása és finanszírozása érdekében a munkahelyek, a szükséges készségek terén bekövetkező változások és a kapcsolódó képzési szükségletek rögzítése céljából;

30. felhívja a Bizottságot, hogy – az Erasmus mintájára – dolgozzon ki olyan kezdeményezést, melynek célja a kutatók mobilitásának elősegítése, elsősorban a part menti területeken, különös tekintettel az idegenforgalmi, energetikai és biotechnológiai ágazatokra, és amelyet – a fokozottan érzékeny ökoszisztémákat felkereső turisták számának fenntartható kiegyensúlyozása és ezzel párhuzamosan a tengerparti területek és szigetek infrastruktúráinak optimálisabb kihasználása – érdekében elsődlegesen az idegenforgalmi főszezonon kívüli időszakokban kell megvalósítani;

Kutatás és innováció

31. rámutat az Unió tengeri területeken meglévő világszínvonalú kutatási képességeire és ennek a megalapozott politikai döntéshozatal és az innovációvezérelt üzleti tevékenységek szempontjából fennálló jelentőségére, ugyanakkor tudomásul veszi azon nehézségeket, amelyeket a vállalkozások a kutatási eredmények piaci hasznosításakor tapasztalnak;

32. hangsúlyozza, hogy egyszerűbb eljárásai és az innováció fokozott támogatása révén a Horizont 2020 program jelentős mértékben támogathatja a tengeri és a tengerhasznosítási célú kutatást annak érdekében, hogy „A jövő óceánjai” elnevezésű projektek tapasztalataira építve fokozza a kutatási eredmények piaci alkalmazását;

33. felszólítja a Bizottságot, hogy 2014-re tegye naprakésszé a tengerkutatás és a tengerhasznosítási célú kutatás európai stratégiáját, és javasoljon konkrét intézkedéseket az uniós kutatók közötti szinergiák és ismeretterjesztés javítására;

34. megjegyzi, hogy kizárólag az egészséges tengeri ökoszisztémák képezhetik egy szilárd és fenntartható kék gazdaság alapját; felszólítja a Bizottságot, hogy valamennyi ágazatban folytassa a tengeri környezet ember általi használata és a tengeri tevékenységek összesített hatásaira irányuló kutatást;

35. felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa a megfelelő hosszú távú környezeti nyomon követést, és folytasson a korai előrejelző rendszerekre irányuló kutatást;

36. hangsúlyozza az európai tengeri megfigyelési és adathálózathoz (EMODNET) hasonló projektek fontosságát a kutatási adatok cseréjének és elérhetőségének elősegítése szempontjából;

Hajózás és hajógyártás

37. aggodalommal veszi tudomásul, hogy az Unión belüli hajózást továbbra is akadályozza az adminisztratív és vámügyi bürokrácia, amely veszélyezteti az európai tengeri közlekedési térséggel kapcsolatos elképzeléseket és gátolja az ipar – különösen a tengeri kabotázs és a tengeri gyorsforgalmi utak – fejlődését; véleménye szerint létre kell hozni az Unión belüli hajózás egységes szabályozását, amely elengedhetetlen az áruk és a személyek uniós vizeken való szabad mozgásának biztosításához;

38. elégedetten nyugtázza a „Kék övezet” kísérleti projekt sikerét, és felhívja a Bizottságot, hogy 2013 végéig tegye meg a szükséges jogalkotási javaslatokat a „kék övezet” létrehozása érdekében, ideértve az uniós Vámkódex szükségszerű felülvizsgálatát;

39. rámutat, hogy a tengeri közlekedés előmozdítása nemcsak a gazdasági növekedéshez és a foglalkoztatáshoz járul hozzá, hanem az „Utiterv az egységes európai közlekedési térség megvalósításához” című fehér könyvben kitűzött cél eléréséhez is, amely szerint 2050-ig a közúti áru fuvarozás 50 %-át a vasúti és a vízi szállításnak kell átvállalnia;

40. hangsúlyozza, hogy bővíteni kell a tengeri gyorsforgalmi utak mint fő európai közlekedési útvonalak szerepét, és rámutat, hogy az európai tengeri szállítás hosszú távú versenyképességének biztosítása érdekében elengedhetetlen, hogy a személy- és teherszállítás számára integrált intermodális láncok jöjjenek létre; felszólítja a Bizottságot, hogy adjon ki közleményt a tengeri gyorsforgalmi utakkal kapcsolatos előrelépésekről, fejlődésről és várható kilátásokról; úgy véli, hogy a nagyobb szigetek – elérhetőségük javítása és gazdasági versenyképességük növelése érdekében – teljes körűen integrálni kell a tengeri gyorsforgalmi utakba;

2013. július 2., kedd

41. hangsúlyozza, hogy a tengerbiztonság alapvető fontosságú a tengeri szállítás fenntartható támogatása, a fenntartható gazdasági növekedés, a tengeri foglalkoztatás és az ágazaton belüli fenntartható környezetvédelmi normák szempontjából; hangsúlyozza, hogy a megelőzés elvének alkalmazásával előre kell jelezni az új kockázatokat és meg kell előzni a tengeri közlekedési katasztrófák valamennyi típusát; megjegyzi, hogy az Európai Unión belül, valamint nemzetközi szinten, különösen a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet keretében is lépéseket kell tenni e területen;
42. hangsúlyozza, hogy a harmadik tengerbiztonsági csomag végrehajtása javítja az európai államok lobogója alatt közlekedő hajók minőségét és a hajóosztályozó társaságok tevékenységét, valamint hatékonyabbá teszi a kikötői ellenőrzést, a hajóforgalom megfigyelését, a balesetek kivizsgálását és az áldozatok védelmét; kéri a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel a jogalkotási csomag hatékony végrehajtását;
43. hangsúlyozza, hogy a tengeri közlekedési politikának minden vonatkozó gazdasági, környezetvédelmi és közegészségügyi aggályt tekintetbe kell vennie; felhívja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon figyelmesen, hogy milyen hatásokkal jár az uniós hajózási ágazat környezetvédelmi és közegészségügyi követelményeknek való megfelelése, és szükség esetén tegyen javaslatot konkrét intézkedésekre az ágazat versenyképességét érintő negatív hatások ellensúlyozása érdekében; megjegyzi, hogy a hajók selejtezésével, valamint a tengeri üzemanyagok kéntartalmával kapcsolatos jogalkotási követelményeknek biztosítaniuk kell a környezet magas szintű védelmét, ugyanakkor – az Unió éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzéseivel összhangban – hatékonyan védeniük kell a közúti szállításról a tengeri szállításra történő átállás célját;
44. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy jelentősen fokozzák arra irányuló erőfeszítéseiket, hogy – figyelemmel a hajókból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás fokozódó hatására – nemzetközi megállapodást kössenek a tengeri közlekedésből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentéséről;
45. kiemeli, hogy a környezetbarát üzemanyagok, például a cseppfolyósított földgáz (LNG) fontos szerepet játszhat azon célkitűzés teljesítésében, hogy a tengeri bunkerolajból származó uniós szén-dioxid-kibocsátás 2050-re legalább 40 %-kal csökkenjen;
46. hangsúlyozza, hogy támogatni kell a hatékony és fenntartható kikötői infrastruktúra-szolgáltatások fejlesztését, amelyek meg tudnak felelni a várhatóan megnövekedő tengeri forgalom, a környezeti és zajártalmak csökkentése, a közlekedés szárazföldről a tengerre való áttelése, valamint a személy- és áruszállítás folyamatosságának és intermodalitásának biztosítása jelentette kihívásoknak; szorgalmazza, hogy az európai kikötőkben egymással párhuzamosan fejlesszék a hajójavítási és -bontási tevékenységeket;
47. felhívja a figyelmet a logisztikai platformok létrehozásának lehetőségére az Európa és más globális gazdaságok közötti áruszállítás megkönnyítése érdekében; hangsúlyozza, hogy a tengeri szállításnak, illetve a legkülső régiók és más kontinentális területek közötti kapcsolatoknak stratégiai jelentőségük van;
48. hangsúlyozza, hogy az uniós hajógyártási ágazat fokozhatja a növekedéshez és a foglalkoztatáshoz való hozzájárulását azzal, ha kihasználja a (fokozottan energiahatékony és alacsonyabb SOx- és NOx-kibocsátású) „tisztá hajók”, valamint a tengeri szélerőművek építésére, telepítésére és működtetésére alkalmas hajók és szerkezetek iránti keresletből fakadó lehetőségeket; kéri az Unió hajógyártási ágazatát, hogy használja ki ezt a lehetőséget, különös tekintettel az Unió partjai mentén zajló rövid távú tengeri szállítás várható növekedésére;
49. sürgeti a Tanácsot, hogy állapodjon meg a Parlamenttel egy olyan rendelet elfogadásáról, amely előírja a hajók környezetbarát, a dolgozók munkakörülményeit tiszteletben tartó bontását, és ily módon lehetővé teszi az uniós hajóépítő ipar számára a versenyképesebb újrahasznosítást;
50. felhívja a Bizottságot, hogy segítse elő a „LeaderSHIP 2020” stratégia végrehajtását az európai hajógyártási ágazat előtt álló kihívások – például a finanszírozáshoz való hozzáférés, a készségek és a nemzetközi versenyképesség – kezelésére irányuló, azonosított fellépések támogatásával;

Tengeri és tengerparti turizmus

51. felhívja a tagállamokat, hogy a helyi és a regionális hatóságok, valamint a civil társadalmi szervezetek közvetlen bevonásával támogassák a fenntartható idegenforgalmi infrastruktúra fejlesztésére és korszerűsítésére irányuló kezdeményezéseket, különös tekintettel a fogyatékossgal élő és mozgáskorlátozott személyekre, és a környezetvédelmi jogszabályok tiszteletben tartása mellett tegyenek meg mindent az ágazaton belüli bürokrácia megszüntetése és az átláthatóság hiányának orvoslása érdekében;

2013. július 2., kedd

52. kéri a fenntartható turizmusnak mint a part menti területeken belüli növekedés és munkahelyteremtés motorjának előmozdítását és támogatását; véleménye szerint az egészséges környezet a turizmus bármely formájának alapfeltétele a part menti régiókban, ezért minden erőfeszítést meg kell tenni annak megóvása érdekében; hangsúlyozza, hogy fenntartható infrastruktúrát kell biztosítani a turizmus új formáinak kialakításához, különösen a magas növekedési potenciállal rendelkező turisztikai ágazatokban, többek között az ökológiai és agrárturizmusban, a halászati és horgászturizmusban, valamint a vízi sportokkal kapcsolatos fenntartható turizmusban; üdvözli a határokon átnyúló, tengerimedence-alapú turisztikai stratégiák előmozdítására irányuló kezdeményezéseket.
53. hangsúlyozza, hogy az európai partok eróziója, Európa környezeti örökségének és állatvilágának megőrzése és a vízminőség javítása továbbra is kezelést igénylő fontos kérdések; hangsúlyozza ezért, hogy e területeken megfelelő befektetéseket kell eszközölni a fenntartható és jó minőségű strand- és búvárturizmus kialakítása érdekében;
54. hangsúlyozza, hogy a tengerparti, tengeri és tengerészeti örökség kiaknázására és hasznosítására irányuló intézkedéseket a megőrzésre és helyreállításra irányuló fellépésekkel párhuzamosan kell előirányozni;
55. rámutat a magas szintű szakképző intézmények létrehozásának, illetve fejlesztésének jelentőségére (az idegenforgalmi vállalkozások igazgatásával és gazdálkodásával kapcsolatos képzések, idegenforgalmi szakmák oktatása, tengerészeti iskolák, szakácsiskolák stb.), valamint annak fontosságára, hogy javuljon azon képzések kínálata, amelyek célja az idegenforgalmi szolgáltatások és termékek minőségének javítása, az új technológiák alkalmazása és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás;
56. hangsúlyozza, hogy egyszerűsíteni kell a vízumeljárásokat, csökkenteni kell a vonatkozó költségeket, és többszöri belépésre jogosító vízumokat kell kiadni a harmadik országokból, különösen a BRIC-országokból érkező látogatóknak; felhívja a Bizottságot, hogy az érkező turisták számának maximalizálása érdekében vizsgálja meg és haladéktalanul vezesse be a turistavízumok kibocsátásának új, „intelligens” módozatait;
57. hangsúlyozza, hogy a tengeri hajós körutazások iparága az európai kikötők és a velük szomszédos helyi közösségek számára jelentős gazdasági forrást jelent, ami az alacsonyabb kibocsátású, energiahatékonyabb hajók fejlesztése és használata szempontjából is alapvető fontosságú; ösztönzi olyan, vonzó idegenforgalmi programok kidolgozását, amelyek a kikötői célpontok tengerészeti, kulturális és történelmi jelentőségét hangsúlyozva további élményekkel gazdagítják a látogatókat;
58. felhívja a Bizottságot, hogy fokozza erőfeszítéseit az európai kikötők versenyképességének a kikötői infrastrukturális kapacitások támogatása és koordinálása, valamint a nyújtott szolgáltatások fejlesztése (például a schengeni követelményekkel való összehangolásuk) révén történő serkentése érdekében, hogy az európai kikötők vonzóbbak legyenek a tengeri körutazást végző hajók számára, és több hasznot hozzanak a helyi és a halászközösségeknek, ily módon lehetővé téve számukra tevékenységük diverzifikálását; felhívja a Bizottságot, hogy vegye tekintetbe a szigeteken és a legkülső régiókban működő kikötők sajátosságait;
59. felszólít annak kötelezővé tételére, hogy a kikötők modernizációs és bővítési projektjei keretében az utasterminálokat és az új személyszállító hajókat a csökkent mozgásképességű személyeket segítő létesítményekkel szereljék fel;
60. hangsúlyozza a part menti és a tengeri területeken – elsősorban kompok és utasszállító hajók igénybevételével – történő személyszállítás jelentőségét, és emlékeztet a tengeri és belvízi közlekedést igénybe vevő utasok jogairól szóló 1177/2010/EU rendelet hatálybalépésére, amelynek célja a minőségi tengeri turizmus előmozdítása; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy az üzemeltetők körében bevált gyakorlatok alapján indítson kampányt az utasszállító és a tengeri körutazást végző hajók minőségének az utasjogok tekintetében történő javítása érdekében;
61. hangsúlyozza a jachtturizmus és a vitorlázás tengeri turizmus szempontjából fennálló jelentőségét; felhívja a Bizottságot, hogy a tengeri turizmusról szóló következő közleményével összefüggésben vizsgálja meg az ágazat társadalmi és gazdasági hatásait, az engedélykibocsátás, a hajózási és üzemeltetési feltételek, a biztonsági követelmények, valamint a jachtkarbantartás és -javítás tekintetében irányadó szabályok uniós szintű harmonizálásának és egyszerűsítésének, valamint az ágazaton belüli szakképesítések kölcsönös elismerésének lehetőségét;
62. megismétli a strandturizmus mint egyes európai part menti régiókra jellemző lehetőség fontosságát; felszólítja a Bizottságot, hogy végezzen hatásvizsgálatot annak ellenőrzése céljából, hogy nem jár-e a 2006/123/EK irányelv negatív következményekkel az ágazaton belüli kvv-kra nézve, és amennyiben szükségesnek ítéli, javasoljon intézkedéseket e hatások enyhítésére, valamint gondoskodjék arról, hogy az irányelv alkalmazásakor vegyék figyelembe e szakmai tevékenység sajátosságait;

2013. július 2., kedd

63. felhívja a Bizottságot, hogy különösen az idegenforgalmi termékek diverzifikációja és az idegenforgalom szezonális jellegének csökkentése érdekében ösztönözze a tagállamokat, régiókat, autonóm közösségeket, valamint a tengerparti területek és szigetek további érdekelt feleit a Parlament által a 2013. évi költségvetés keretében elfogadott „Ósi kereskedelmi útvonalak” kezdeményezés kidolgozására és szisztematikus bevezetésére mind a Földközi-tenger medencéjében, mind pedig más európai medencékben;

64. felhívja a Bizottságot, hogy a kapcsolódó fellépéseibe és programjaiba – például az „EDEN – Kiemelt európai úti célok” és a „Calypso” programokba – foglalja bele a fenntartható tengeri, szigeti és a tengerparti turizmust, valamint támogassa a tengerparti, tengeri és tengerészeti területekhez kapcsolódó turisztikai formák diverzifikációját ösztönző kezdeményezéseket, valamint az idegenforgalmi állások és tevékenységek idényjellegének enyhítését és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást; e tekintetben úgy véli, hogy az idegenforgalmi kínálat diverzifikációja növelheti a tengeri régiók vonzerejét és lehetővé teheti számukra, hogy túllépjenek a „napsütés, tenger és homok” háromszögén alapuló hagyományos kínálati modellen;

65. felszólít a tengeri szabadidőközpontok fejlesztésére, mivel ezek csökkenthetik a szezonális ingadozásokat, és multiplikatorként válhatnak ki a helyi és a regionális gazdaságok tekintetében, biztosítva a halászközösségek integrálását, valamint megteremtve a gazdasági növekedés és a fenntarthatóság közötti egyensúlyt;

66. felhívja a Bizottságot, hogy tartsa szem előtt a helyi kultúra és a kézműves gasztronómia hozzájárulását és szerepét az európai tengerparti turizmus fejlesztése tekintetében; az Unió part menti területeinek elsődleges és harmadlagos szektorában működő kis- és középvállalkozások (kkv-k) közötti szinergiák ösztönzése érdekében szükségesnek tartja a meglévő politikák és eszközök alkalmazását és koordinálását, valamint új programok és fellépések kidolgozását;

67. nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy a „virtuális idegenforgalmi megfigyelőközpont” belül alakítson ki a tengeri és tengerparti turizmussal foglalkozó részleget, ezzel biztosítva a kapcsolatot a kutatóintézetekkel, vállalkozásokkal és állami hatóságokkal a piackutatás előmozdítása, a vállalkozásoknak és az állami hatóságoknak a kereslet és a kínálat alakulásával kapcsolatos távlati információkkal való ellátása, valamint kedvezőbb üzleti feltételek megteremtése érdekében, egyidejűleg információkkal szolgálva a biológiai sokféleség, az éghajlatvédelem és a fenntartható turizmust szolgáló kezdeményezések közötti kapcsolatokról is;

Kék energia

68. megjegyzi, hogy az éghajlatváltozás a tengeri biológiai sokféleséget világszerte veszélyeztető egyik legfőbb fenyegetés, és hogy a kék növekedési stratégia energiaügyi vonatkozásainak a megújuló energiaforrásokon és az energiahatékonyságon kell alapulniuk;

69. e tekintetben elismeri, hogy az európai tengerek és óceánok fontos szerepet töltenek be az EU energiabiztonságában, valamint az Unió energiaellátási forrásainak és útvonalainak diverzifikációjában;

70. felhívja a figyelmet a tengeri szélben, az árapályban, a hullámzásban és az óceánok termikus energiájában, valamint a hagyományos tengeri energiaágazatban rejlő lehetőségekre a fenntartható munkahelyek part menti övezetekben történő létrehozása, a kibocsátáscsökkentés és az EU közép- és hosszú távú energetikai célkitűzéseinek megvalósításához való hozzájárulás szempontjából; hangsúlyozza, hogy e lehetőségek kihasználásához a hálózati csatlakozások átszervezése és az átviteli kapacitás javítása érdekében jelentős beruházásokra lesz szükség;

71. hangsúlyozza, hogy a kék energia tőkét jelent az európai tengeri gazdaság számára; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a tengeri medencékhez kapcsolódó stratégiák révén segítsék elő a kék energiában rejlő lehetőségek kiaknázását, kiemelt figyelmet fordítva a legkülső régiókban rejlő, elhelyezkedésükből és természeti adottságaikból adódó lehetőségekre;

72. felhívja a Bizottságot, hogy – a korábban más ágazatok esetében történtekhez hasonlóan – a kék energiára vonatkozó európai ipari stratégia kidolgozásával tevékenyen támogassa az Unió e téren betöltött globális vezető szerepét;

73. felhívja a Bizottságot, hogy az e területet érintő következő közleményében a tengeri szélenergia és a megújuló tengeri energia egyéb formái közötti szinergiákat kihasználva alkalmazzon integrált megközelítést a tengeri energiaforrások fejlesztésére vonatkozóan; kitart amellett, hogy e megközelítésnek teljes körű és fenntartható energiaszerkezetet kell kínálnia, amely tiszteletben tartja az elővigyázatosság elvét, garantálja a tengerbiztonságot és -védelmet, valamint rendelkezik a tengeri energia szárazföldre szállítására alkalmas infrastruktúrák kiépítéséről és a hagyományos energiahálózattal való összekapcsolásról;

2013. július 2., kedd

74. felszólítja a tagállamokat, hogy működjenek együtt annak érdekében, hogy elősegítsék a megújuló energiát termelő északi-tengeri szélenergia-hálózat fenntartható kiépítését; felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy vonatkozó szabályozási keretre;

Halászati és akvakultúra-ágazat

75. hangsúlyozza, hogy az akvakultúra-ágazatnak és a halászatnak hozzá kell járulnia az Unión belüli fenntartható élelmiszer-termeléshez, valamint a hosszú távú élelmiszerbiztonsághoz és fogyasztóvédelemhez; úgy véli, hogy a bürokrácia csökkentése, valamint az ezen ágazatokon belüli foglalkoztatási lehetőségek előmozdítása révén ösztönözni kell a fejlesztést és innovációt a fenntartható akvakultúra- és halfeldolgozó ipar területén, javítva a part menti és a vidéki térségekben élők életszínvonalát;

76. hangsúlyozza a fenntartható akvakultúra kialakításának jelentőségét az európai halállományok túlhalászása és az uniós halfogyasztás több mint 60 %-át kitevő, harmadik országokból származó halak behozatalától való függés csökkentésében;

77. rámutat, hogy az uniós akvakultúra már 80 000 munkahelyet biztosít, és jelentős mértékben javíthatja a part menti közösségek gazdaságát, tekintettel az ENSZ becslésére, amely szerint 2019-re a haltenyésztés meg fogja előzni a hagyományos halászatot;

78. felhívja a Bizottságot, hogy az Unión belüli akvakultúrára vonatkozó, közelgő stratégiai iránymutatásaiban mozdítsa elő a nyílt tengeri akvakultúrát, amely – a túl intenzív akvakultúra által a tengerparti ökoszisztémákra és egyéb tevékenységekre gyakorolt nyomás csökkentése érdekében – kombinálható a kék energiára irányuló létesítményekkel; hangsúlyozza, hogy e tevékenységek fejlesztésének érdekében a tagállamok integrált területrendezési terveinek keretében csökkenteni kell az adminisztratív terheket, és biztosítani kell az e tevékenység folytatására alkalmas területek kijelölését;

79. hangsúlyozza a létrehozandó – az integrált tengerpolitikát és a halászat finanszírozását egymással első ízben ötvöző – Európai Tengerügyi és Halászati Alap (ETHA) és az Európai Beruházási Bank (EBB) jelentőségét a halászat, az akvakultúra és a halfeldolgozás fenntartható és környezetbarát fejlesztése, valamint az ezen ágazatokra utalt halászati közösségek bevételeinek diverzifikálása szempontjából, különös tekintettel a kisméretű tengerparti halászati vállalkozásokra, a nők és a fiatalok számára nyújtott szakmai képzésre, valamint új vállalkozóknak az ágazatba való vonzására;

80. elismeri, hogy Európa tengeri határainak védelme kihívás a tagállamok számára; úgy véli, hogy a kék gazdaság sikeréhez jól biztosított uniós tengeri határookra van szükség, biztosítandó a tengeri környezet védelmét, a halászati ellenőrzéseket, az illegális halászat elleni küzdelmet, valamint a jogszabályok végrehajtását; rámutat ezért egy európai parti őrség létrehozásának jelentőségére a tengeri műveletek és felügyelet összehangolása érdekében; továbbá rámutat a halászati ágazattal kapcsolatos regionális együttműködési kezdeményezések fokozásának jelentőségére;

A tengeri ásványkészletek kitermelése

81. elismeri, hogy kedvezőek a körülmények a tengeri ásványkészletek kitermeléséhez; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a tengerfenéki környezet az anyagok, az energia és a biológiai sokféleség cserélődése révén kölcsönhatásban áll a bolygó többi részével, és ennek esetleges zavara beláthatatlan változásokhoz vezethet a halállományokban, és a biológiai sokféleség csökkenését eredményezheti;

82. kéri a Bizottságot, hogy fordítson különös figyelmet a tengerfenéken, különösen a rendkívül érzékeny tengeri környezetekben történő kitermelés környezeti következményeire, támogassa a vonatkozó kutatási projekteket, alkalmazza az elővigyázatosság elvét, valamint működjön együtt az ágazatban érintett harmadik országok hatóságaival, törekedve a tudományos ismeretek tekintetében fennálló hiányosságok gyorsabb pótlására;

83. elismeri, hogy az erőforrások hatékonyabb felhasználása – szigorúbb újrafeldolgozási politikákkal párosulva – a tenger alatti erőforrások intenzív kiaknázásához képest sokkal költséghatékonyabb és fenntarthatóbb megközelítést kínál ásványianyag-szükségletünk kielégítésére; sajnálatának ad hangot amiatt, hogy a nyersanyagok és a ritkaföldfémek újrafeldolgozása területén mutatkozó hiányosságok hozzájárulnak a hulladékmennyiség növekedéséhez, és ezért intézkedéseket kér az újrafeldolgozó ipar fellendítése érdekében, hogy az alternatívát kínáljon a tengeri bányászattal szemben; megjegyzi, hogy ez az alternatív megközelítés hosszú távú foglalkoztatási lehetőséget hordoz magában;

2013. július 2., kedd

Kék biotechnológia

84. elismeri, hogy a kék biotechnológia magában hordozza a magas szintű képzettséget igénylő munkahelyek létrehozásának lehetőségét, és sokat nyújthat olyan kritikus területeken, mint az egészségügy, a táplálkozás és az innováció; üdvözli, hogy a Bizottság támogatni kívánja az e tevékenység vállalkozások területén történő előmozdításához szükséges kutatást és innovációt;

85. hangsúlyozza a tengeri biológiai sokféleségben – különösen a jórészt még fel nem fedezett mélytengerekben – rejlő lehetőségeket a kék biotechnológia ágazata számára, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy e rendkívül érzékeny ökoszisztéma feltárásakor óvatosságot kell tanúsítani;

86. felszólítja a Bizottságot, hogy jelölje meg egyértelműen a kék biotechnológiához kapcsolódó kérdéseket és kihívásokat (például bio-nanotechnológia, bioanyagok és a géntechnológiával módosított halak, kagylók és mikroorganizmusok bevezetése), valamint alkalmazzon tudományosan alátámasztott, az elővigyázatosság elvén alapuló megközelítést a vonatkozó környezeti és egészségügyi kockázatok azonosítása, értékelése és kezelése érdekében;

87. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a magánszektor és a kutatóintézetek közötti, valamint a határokon átnyúló partnerségeket, például a Tengeri Biológiai Erőforrások Európai Központját, mivel a tengeri biotechnológia és a tengerek biológiai sokféleségéhez való hozzáférés tudományos szakértelmet, valamint fejlett és drága felszereléseket kíván meg;

o

o o

88. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

P7_TA(2013)0301

A szövetkezetek hozzájárulása a válság leküzdéséhez

Az Európai Parlament 2013. július 2-i állásfoglalása a szövetkezetek válságkezelésre irányuló hozzájárulásáról (2012/2321(INI))

(2016/C 075/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ), és különösen annak 54. cikkére,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ), és különösen annak 3. cikke (3) bekezdésére,
- tekintettel a szociális gazdaságról szóló, 2009. február 19-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a munkavállalói részvétel tekintetében az európai szövetkezet státútumáról szóló, 2012. március 13-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a munkavállalók tájékoztatásáról és a velük folytatott konzultációról, a szerkezetátalakítás előrejelzéséről és kezeléséről szóló, a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó 2013. január 15-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az európai szövetkezet (SCE) státútumáról szóló, 2003. július 22-i 1435/2003/EK tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ HL C 76. E, 2010.3.25., 16. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0071.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0005.

⁽⁴⁾ HL L 207., 2003.8.18., 1. o.